

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Diagnostyka i terapia w zaburzeniach integracji sensomotorycznej		KOD ECTS: 126-26-30-C41
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 20/15	Ćwiczenia – liczba godzin 20/15	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające:
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	Zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: Zapoznanie studentów z zaburzeniami sensomotorycznymi występującymi u dzieci – metodami diagnozy i działań terapeutycznych.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat wykładu
Wk1	Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej.
Wk2	Anatomia i fizjologia układu nerwowego.
Wk3	Budowa i funkcja narządów zmysłów w aspekcie rozwoju dziecka.
Wk4	Prawidłowy rozwój sensomotoryczny dziecka.
Wk5	Nieprawidłowy rozwój sensomotoryczny dziecka.
Wk6	Zaburzenia sensoryczne wynikające z nadwrażliwości poszczególnych układów.
Wk7	Zaburzenia sensoryczne wynikające z niedowrażliwości poszczególnych układów.
Wk8	Przegląd stosowanych testów diagnostycznych w zaburzeniach regulacji procesów sensorycznych.
Wk9	Kwestionariusz obserwacji klinicznej dziecka.
Wk10	Diagnoza i terapia procesów SI - dostosowanie działań do zaburzeń deficytów rozwojowych dziecka w oparciu o diagnozę psychologiczną i pedagogiczną.
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Dysfunkcje układu przedsionkowego i czuciowego.
P2	Dysfunkcje w obrębie planowania motorycznego i schematu ciała.
P3	Rozwój percepcji wzrokowej i słuchowej. Zaburzenia tego procesu.
P4	Kwestionariusz Obserwacji Klinicznych
P5	Testy Południowo-Kalifornijskie
P6	Dostosowanie działań do istniejących zaburzeń- przykłady ćwiczeń ruchowych
P7	Planowanie działań terapeutycznych w zakresie wspomaganie rozwoju dziecka z niepełnosprawnością
P8	Wpływ dysfunkcji w zakresie przetwarzania bodźców sensorycznych na rozwój poznawczy dziecka - studium przypadku (film)
P9	Wspomaganie rozwoju dziecka w edukacji i w rodzinie.

P10	Podsumowanie i zaliczenie.
Studia niestacjonarne	
Nr	Temat wykładu
Wk1	Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej.
Wk2	Anatomia i fizjologia układu nerwowego. Budowa i funkcja narządów zmysłów w aspekcie rozwoju dziecka.
Wk3	Prawidłowy rozwój sensomotoryczny dziecka.
Wk4	Nieprawidłowy rozwój sensomotoryczny dziecka.
Wk5	Zaburzenia sensoryczne wynikające z nadwrażliwości poszczególnych układów.
Wk6	Zaburzenia sensoryczne wynikające z niedowrażliwości poszczególnych układów.
Wk7	Przegląd stosowanych testów diagnostycznych w zaburzeniach regulacji procesów sensorycznych.
Wk8 (1g)	Diagnoza i terapia procesów SI- dostosowanie działań do zaburzeń deficytów rozwojowych dziecka w oparciu o diagnozę psychologiczną i pedagogiczną.
Nr	Temat ćwiczenia
1	Dysfunkcje układu przedsionkowego i czuciowego, planowania motorycznego i schematu ciała.
2	Rozwój percepcji wzrokowej i słuchowej. Zaburzenia tego procesu.
3	Kwestionariusz Obserwacji Klinicznych
4	Testy Południowo-Kalifornijskie
5	Dostosowanie działań do istniejących zaburzeń- przykłady ćwiczeń ruchowych
6	Planowanie działań terapeutycznych w zakresie wspomagania rozwoju dziecka z niepełnosprawnością
7	Wpływ dysfunkcji w zakresie przetwarzania bodźców sensorycznych na rozwój poznawczy dziecka- studium przypadku (film)
8 (1g)	Zaliczenie z oceną

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Czochońska J. , Badanie i ocena neurorozwojowa niemowląt i noworodków, Folium, Lublin 1995
2. Konturek S., Układ nerwowy i narządy zmysłów, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2009
3. V.Maas, Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej, WSiP, Warszawa 1998
4. M. Bogdanowicz , Integracja percepcyjno-motoryczna: teoria-diagnoza-terapia, CMPPP, Warszawa 2000
5. M.Borkowska, Dziecko niepełnosprawne ruchowo, wychowanie i nauczanie, cz 2 , WSiP, Warszawa 1997

Literatura uzupełniająca:

1. B. Odowska-Szlachcic, Terapia integracji sensorycznej, Zeszyt 1 i 2, Wyd. HARMONIA Gdańsk 2012
2. M.Borkowska, K. Wagh, Integracja Sensoryczna na co dzień, PZWL, Warszawa 2010
3. C. Stock Kranowitz, Nie-zgrane dziecko w świecie gier i zabaw. Zajęcia dla dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego, Harmonia Universalis, Gdańsk 2012
4. B. Sher, Gry i zabawy we wczesnej interwencji, Harmonia Universalis, Gdańsk 2013

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna budowę układu nerwowego, narządów zmysłów, oraz prawidłowy i nieprawidłowy rozwój sensomotoryczny dziecka	K_W01 K_W11	P7SM_WG01 P7SM_WG02 P7SM_WG02

	02	Charakteryzuje zaburzenia sensoryczne wynikające z nadwrażliwości i niedowrażliwości dziecka Zna testy diagnostyczne i kwestionariusz obserwacji dziecka	K_W12 K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK04 P7SM_WG02 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi zdiagnozować dysfunkcje i zaburzenia sensomotoryczne u dzieci, potrafi wykonywać testy integracji sensomotorycznej oraz pogłębioną obserwację kliniczną dziecka	K_U06 K_U07	P7SM_UW01 P7SM_UW03 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	04	Potrafi planować i wykonywać terapię integracji sensomotorycznej stosownie do deficytów i zaburzeń pacjenta	K_U09 K_U15 K_U21	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UK02 P7SM_UW04
w zakresie kompetencji społecznych	05	wykazuje się zrozumieniem problemu, tolerancją i zachowaniem właściwych relacji z dzieckiem i jego rodziną	K_K05	P7SM_KK04
	06	samodzielnie i w sposób odpowiedzialny wykonuje zadania przestrzegając właściwych relacji z pacjentem. Stawia dobro pacjenta na pierwszym miejscu.	K_K08 K_K09	P7SM_UK05 P7SM_UO03

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F2 - sprawdzian pisemny

F5 - udział w dyskusji

P7 - sprawdzian praktyczny i odpowiedź ustna

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	WK1, WK2, WK3, WK4, WK5	F2, F5, P7
02	WK6, WK7, P1, P2,	F2, P7
03	WK8, WK9, P3, P4, P5	F2, P7
04	WK9, WK10, P6, P7, P8,	F2, P7
05	WK8, P9,	F5
06	WK10, P9	F5

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach20 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych.....20 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 41 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do zaliczenia 9 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych 20 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach15 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych.....15 h

- konsultacje 1 h

RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do zaliczenia 19 h

RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,6

- udział w ćwiczeniach praktycznych 15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia sportowa dzieci i młodzieży		KOD ECTS: 126-26-30-C42
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 2
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: D
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/15		Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Fizjoterapia kliniczna w wieku rozwojowym, Trening motoryczny z elementami gimnastyki korekcyjnej
Ćwiczenia – liczba godzin 20/15		
Język wykładowy	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: zapoznanie z najczęstszymi urazami sportowymi dzieci i młodzieży, ich rehabilitacją i prewencją

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Zapoznanie z zakresem materiału i zasadami zaliczenia przedmiotu. Rozwój sprawności fizycznej dzieci i młodzieży.
Wk2	Traumatologia sportowa – najczęstsze urazy narządu ruchu u dzieci i młodzieży.
Wk3	Funkcjonalna ocena narządu ruchu.
Wk4	Proces gojenia się tkanek miękkich – podstawa planowania rehabilitacji.
Wk5	Fizjoprofilaktyka.
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Postępowanie fizjoterapeutyczne w urazach tkanek miękkich – uszkodzenia tkanki mięśniowej.
P2	Postępowanie fizjoterapeutyczne w urazach tkanek miękkich – uszkodzenia aparatu więzadłowego.
P3	Poprawa elastyczności mięśniowej – autoterapia.
P4	Kontrola kompleksu lędźwiowo-miedniczo-biodrowego – trening stabilizacyjny.
P5	Rozgrzewka dynamiczna.
P6	Trening funkcjonalny w przygotowaniu motorycznym.
P7	Trening funkcjonalny w przygotowaniu motorycznym c.d.
P8	Zaliczenie praktyczne

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Klukowski K. Medycyna Sportowa – część trzecia. Medical Tribune Polska, Warszawa, 2017
2. Brukner P., Khan K. Kliniczna Medycyna Sportowa. DB Publishing, Warszawa 2012
3. Wilk A. Współczesny trening siły mięśniowej. AWF Katowice, 2009
4. Sozański H. Podstawy teorii treningu sportowego. COS, Warszawa, 1999

Literatura uzupełniająca:

1. Kuczyński J., Szulc A. Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja. PZWL, Warszawa, 2015
2. Sanders R. Traumatologia układu ruchu. Elsevier Urban & Partner, Wrocław, 2009
3. Dormans J.P. Ortopedia Pediatria. Edra Urban & Partner, Wrocław, 2009
4. Mędraś M. Medycyna Sportowa. Medsport, Warszawa, 2004

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Rozróżnia metody oceny i potrafi wyjaśnić kształtowanie się kontroli postawy ciała, wzorców oraz nawyków ruchowych.	K_W11	P7SM_WG02
	02	Wyjaśnia metodykę nauczania i doskonalenia umiejętności ruchowych.	K_W12	P7SM_WG02 P7SM_WK04
w zakresie umiejętności	03	Wykorzystuje różne formy aktywności fizycznej w procesie nauczania ruchu oraz planowania i kontroli uczenia i doskonalenia umiejętności ruchowych.	K_U01	P7SM_UW07
	04	Przeprowadza badania i testy funkcjonalne oraz interpretuje ich wyniki.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
	05	Potrafi ułożyć program rehabilitacji i kontrolować oraz oceniać jego efektywność.	K_U15 K_U18	P7SM_UW03 P7SM_UW05 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	06	Rozumie potrzebę uaktualniania swojej wiedzy.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

- F1 – odpowiedź ustna
F5 – udział w dyskusji
P7 – zaliczenie praktyczne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1, Wk3, Wk5	F1, F5
02	Wk1, Wk5, P3, P4, P5, P6, P7	F1, F5
03	P3, P4, P5, P6, P7	F1, F5, P7
04	P1, P2, P3, P4	F3, F5, P7
05	P1, P2, P3, P4, P5, P6, P7, P8	F1, F5, P7
06	Wk1, Wk2, Wk3, Wk4, Wk5, P1, P2, P3, P4, P5, P6, P7	F1, F5

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:
 - udział w wykładach15 h
 - udział w ćwiczeniach praktycznych20 h
 - konsultacje1 h

RAZEM: 36 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do odpowiedzi ustnej4 h

- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego10 h
RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,4
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- udział w ćwiczeniach praktycznych 20 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego 10 h

Studia niestacjonarne

2. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach15 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych15 h
- konsultacje1 h

RAZEM: 31 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do odpowiedzi ustnej4 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego15 h

RAZEM: 19 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 50 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **2**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 1,2
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,8

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,2

- udział w ćwiczeniach praktycznych 15 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego 15 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia w chorobach genetycznych wieku dziecięcego		KOD ECTS: 126-26-30-C40
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 3
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU obligatoryjny
FORMA STUDIÓW: stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 15/15	Ćwiczenia – liczba godzin 35/25	Wymagania wstępne/ zaliczenie przedmiotów poprzedzających: Genetyka człowieka, Fizjoterapia kliniczna w pediatrii, Fizjoterapia kliniczna w wieku rozwojowym
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia egzamin	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Celem przedmiotu jest rozszerzenie wiedzy na temat chorób genetycznych, nowoczesnych form fizjoterapii pediatrycznej oraz problemów wynikających z rozwoju dziecka z chorobą genetyczną. Przygotowanie studenta do odpowiedniego doboru metod fizjoterapeutycznych w zależności od wieku i stopnia dysfunkcji pacjenta w wieku dziecięcym.

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenie audytoryjne (A),

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Choroby uwarunkowane genetycznie i wady rozwojowe wieku dziecięcego wymagające usprawniania – ogólne zasady dziedziczenia, mutacje genowe, klasyfikacja chorób dziedzicznych, profilaktyka chorób dziecięcych.
Wk2	Najczęstsze aberracje chromosomowe: zespół Downa, zespół Patau, zespół Edwardsa, zespół Turnera – omówienie i zasady postępowania fizjoterapeutycznego.
Wk3	Choroby autosomalne dominujące (m.in. Achondroplazja, Hipochondroplazja, Zespół Marfana, Wrodzona łamliwość kości)- opis i zasady usprawniania.
Wk4	Choroby autosomalne recesywne (Mukowiscydoza, zespół Bardeta –Biedla, zespół Robinowa, zespół Cockayne,a, zespół Roberta)- opis,diagnostyka i zasady usprawniania.
Wk5	Choroby epigenetyczne (m.in. Zespół Angelmana, Zespół Pradera-Willego)- opis i zasady usprawniania
Wk6	Choroby sprzężone z chromosomem X (m.in. Daltonizm, Dystrofia mięśniowa Duchanne’a, choroba Menkesa)- opis i zasady usprawniania
Wk7	Choroby wywołane zwiększoną liczbą powtórzeń trójnukleotydowych (m.in. Choroba Huntingtona, Zespół łamliwego chromosomu X, Ataksja Friedreicha)- opis i zasady usprawniania
Wk8	Zespół Christiansona jako przykład rzadkich chorób genetycznych- obraz choroby i usprawnianie, podsumowanie.

Nr	Temat ćwiczenia (studia stacjonarne – ćwic. 3 g, niestacjonarne 2g)
A1 (st.2g)	Regulamin ćwiczeń, zapoznanie z przedmiotem, plan pracy, zasady zaliczenia przedmiotu.
P2	Zespół Downa, zespół Edwardsa - cele, założenia oraz metody usprawniania.
P3	Charakterystyka zespołu Patau, zespołu Wolfa-Hirschhorna, zespołu De Lange cele, założenia oraz metody usprawniania.
P4	Charakterystyka zespołu Turnera, zespołu Noonan, zespołu Williamsa cele, założenia oraz metody usprawniania.
P5	Charakterystyka zespołu Marfana, zespołu Sotosa, zespołu Robinowa cele, założenia oraz metody usprawniania
P6	Achondroplazja, Hipoachondroplazja, Wrodzona łamliwość kości - zróżnicowanie postępowania usprawniającego w zależności od stanu ogólnego pacjenta
P7	Zróżnicowanie postępowania usprawniającego w zależności od stanu ogólnego pacjenta w Zespole Angelmana, Zespole Pradera-Willego.
P8	Przewlekła postępująca hipotonia mięśni w dystrofii Duchenne'a, zasady postępowania fizjoterapeutycznego w poszczególnych etapach choroby.
P9	Choroba Werdniga-Hoffmana – rdzeniowy zanik mięśni, cechy charakterystyczne i zasady postępowania fizjoterapeutycznego.
P10	Wrodzony niedorozwój kości kończyny dolnej i kończyny górnej, usprawnianie i wspomaganie ortotyczne.
P11	Zespół Retta, Zespół łamliwego chromosomu X, cele, założenia oraz metody usprawniania.
P12 (nst 3g)	Podsumowanie wiedzy z zakresu chorób genetycznych i usprawniania metodami fizjoterapeutycznymi.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Strobel S., Marks S.D., Smith P.K., El Habbal M., Spitz L.: Choroby wieku dziecięcego. PZWL, Warszawa 2010.
2. Nowotny J.: Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu. Medipage, Warszawa 2006.
3. Tecklin J. S.: Fizjoterapia pediatryczna. PZWL, Warszawa 1996.
4. Sadowska L., Dziewulski M., Neurofizjologiczne podstawy diagnostyki i terapii dzieci z zaburzeniami rozwoju, Warszawa 2012.
5. Matyja M., Domagalska M., Podstawy usprawniania neurofizjologicznego wg Berty i Karela Bobathów, AWF Katowice 2015
6. Kukliński W., Zeman K. Fizjoterapia w pediatrii, PZWL Warszawa 2012.

Literatura uzupełniająca:

1. Borkowska M., Dziecko niepełnosprawne ruchowo, PZWL Warszawa 2015.
2. Banaszek G. :Rozwój niemowląt i jego zaburzenia a rehabilitacja metodą Vojty. □-medicapress, Bielsko-Biała, 2004

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Ma pogłębiona wiedzę z zakresu genetyki klinicznej niezbędną do opisu chorób wrodzonych występujących w wieku dziecięcym.	K_W01	P7SM_WG01 P7SM_WG02
	02	Zna i rozumie zaburzenia funkcjonalne w jednostkach i zespołach chorobowych w stopniu umożliwiającym racjonalne stosowanie metod i środków fizjoterapii w procesie rehabilitacji pacjentów w wieku rozwojowym z chorobami genetycznymi, dysfunkcjami narządu ruchu, układu nerwowego.	K_W04 K_W11	P7SM_WG02 P7SM_WG02
	03	Posiada wiedzę na temat skuteczności wykorzystywanych w praktyce metod fizjoterapeutycznych stosowanych w schorzeniach genetycznych, zna wskazania i	K_W13	P7SM_WK04

		przeciwwskazania oraz działania niepożądane zabiegów fizjoterapeutycznych stosowanych w pediatrii		
w zakresie umiejętności	04	Potrafi zastosować zdobytą wiedzę w aspekcie praktyki zawodowej. Potrafi rozpoznać podstawowe objawy patologiczne i zaburzenia funkcjonalne w przebiegu chorób genetycznych wieku dziecięcego.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
	05	Potrafi samodzielnie wykonywać zabiegi z zakresu kinezyterapii i podstawowych metod usprawniania małego dziecka z uwzględnieniem wskazań i przeciwwskazań zleconych przez lekarza i umie prowadzić w tym zakresie dokumentację.	K_U08	P7SM_UW07
w zakresie kompetencji społecznych	06	Posiada świadomość konieczności posiadania wiedzy z zakresu genetyki klinicznej i jej roli w pracy z pacjentami.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny (F- formująca, P – podsumowująca):

F1 – odpowiedź ustna

F2 – sprawdzian pisemny

F7 – opracowanie programu rehabilitacji

P1 – egzamin testowy

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Formy zajęć	Sposób oceny
01	Wk1 – Wk8	P1
02	Wk1 – Wk8, P2 – P12	F1, F2, F7, P1
03	P2 – P12	F1, F2, F7
04	P2 – P12	F1, F2, F7
05	P2 – P12	F1, F2, F7
06	Wk1 – Wk8, A1, P2 – P12	F1, F2, F7, P1

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w wykładach 15h
 - udział w ćwiczeniach audytoryjnych 3 h
 - udział w ćwiczeniach praktycznych 32h
 - konsultacje 1 h
 - egzamin 1 h
- RAZEM: 52h

2. Samodzielna praca studenta

- opracowanie programu rehabilitacji 5 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego 8 h
- przygotowanie do egzaminu 10 h

RAZEM: 23 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓLEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

Liczba punktów ECTS: 3

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe – 2,1

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,9

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,8

- udział w ćwiczeniach praktycznych 32 h
- opracowanie programu rehabilitacji 5 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego 8 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:

- udział w wykładach 15 h
- udział w ćwiczeniach audytoryjnych 2 h

- udział w ćwiczeniach praktycznych 23 h
 - konsultacje1 h
 - egzamin1 h
- RAZEM:.....42 h

2. Samodzielna praca studenta

- opracowanie programu rehabilitacji10 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....10 h
- przygotowanie do egzaminu13 h

RAZEM: 33 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 75 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

Liczba punktów ECTS: 3

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe – 1,7

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 1,3

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 1,7

- udział w ćwiczeniach praktycznych 23 h
- opracowanie programu rehabilitacji10 h
- przygotowanie do sprawdzianu praktycznego.....10 h

XI. Autor programu (dane kontaktowe – telefon, e-mail):

XII. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Fizjoterapia w dysfunkcjach stawów skroniowo-żuchwowych		KOD ECTS: 126-26-30-C43
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: C
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10/10	Ćwiczenia – liczba godzin 10/10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające:
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	Zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie studenta ze szczegółowymi wiadomościami z zakresu etiologii, patomechanizmu, przebiegu klinicznego, zapobiegania oraz leczenia zaburzeń czynnościowych układu ruchowego stawów skroniowo-żuchwowych. Wykształcenie umiejętności z zakresu diagnostyki, leczenia oraz zapobiegania zaburzeniom czynnościowym układu ruchowego stawów skroniowo-żuchwowych

III. Forma zajęć: wykład kursowy (Wk), ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Wprowadzenie do zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia. Anatomia funkcjonalna układu ruchowego narządu żucia.
Wk2	Schorzenia stawów skroniowo-żuchwowych – epidemiologia, klasyfikacje.
Wk3	Związek zwarcia (okluzji) z funkcjonowaniem struktur układu ruchowego narządu żucia.
Wk4	Zasady terapii zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia.
Wk5	Zasady współpracy stomatologa, fizjoterapeuty oraz laryngologa w leczeniu pacjentów z zaburzeniami w obrębie stawów skroniowo-żuchwowych
Nr	Temat ćwiczenia
P1	Klasyfikacja, przyczyny oraz konsekwencje zaburzeń stawu skroniowo-żuchwowego. Omówienie biomechaniki oraz relacji funkcjonalnych z kręgosłupem szyjnym. Palpacja głównych punktów odniesienia obszaru czaszkowo-żuchwowego
P2	Diagnostyka - wywiad, badanie przedmiotowe, badanie funkcjonalne układu ruchowego narządu żucia. Diagnostyka różnicowa. Wnioskowanie kliniczne.
P3	Terapia dysfunkcji czynnościowych układu stomatognatycznego - techniki manualne stosowane w normalizacji napięcia i elastyczności mięśni narządu żucia oraz odcinka szyjnego kręgosłupa.
P4	Wybrane techniki terapii oraz autoterapii stosowane w leczeniu bruksizmu i innych parafunkcji.
P5	Zaliczenie przedmiotu

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Stanisław W. Majewski — Gnatofizjologia stomatologiczna, Warszawa, 2013, PZWL

2. Jeffrey P. Okeson — Leczenie dysfunkcji narządu żucia i zaburzeń zwarcia, Lublin, 2005, Czelej
3. Barbara Czerwińska-Niezabitowska, Małgorzata Kulesa-Mrowiecka — Diagnostyka i leczenie dysfunkcji czaszkowo-żuchwowych w ujęciu holistycznym, Kraków, 2016, Medycyna Praktyczna

Literatura uzupełniająca:

1. Jurkowski P. i wsp. Bruksizm – patologia, zaburzenie czy zjawisko fizjologiczne? Przegląd piśmiennictwa. Część II – etiologia bruksizmu. PROTET. STOMATOL., 2014, LXIV, 3, 157-167
2. Jurkowski P. i wsp. Bruksizm – patologia, zaburzenie czy zjawisko fizjologiczne? Przegląd piśmiennictwa. Część 3 – bruksizm a dysfunkcje narządu żucia, leczenie PROTET. STOMATOL., 2014, LXIV, 4, 260-269

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna budowę anatomiczną aparatu żucia, funkcjonowanie struktur układu ruchowego, schorzenia stawów skroniowo-żuchwowych,	K_W01 K_W03 K_W04 K_W11	P7SM_WG01 P7SM_WG02 P7SM_WG02
	02	Zna zasady terapii zaburzeń czynnościowych układu ruchowego narządu żucia	K_W12 K_W19	P7SM_WG02 P7SM_WK04 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi przeprowadzić badanie funkcjonalne i diagnostykę stawów skroniowo-żuchwowych. Potrafi ułożyć program rehabilitacji i kontrolować oraz oceniać jego efektywność	K_U01 K_U06 K_U07	P7SM_UW07 P7SM_UW01 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	04	Potrafi przeprowadzić terapię dysfunkcji czynnościowych układu stomatognatycznego, zastosować techniki manualne.	K_U08 K_U09 K_U18	P7SM_UW07 P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	05	Rozumie potrzebę uaktualniania swojej wiedzy w zakresie technik diagnostycznych i terapeutycznych w schorzeniach aparatu żucia Wykazuje odpowiedzialność za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania	K_K08 K_K01 K_K02	P7SM_UK05 P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F5 – dyskusja

F3 – zaliczenie praktyczne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1,Wk2,Wk3,P1	F5, F3
02	Wk4,Wk5,P2	F5, F3
03	P3,P4	F5, F3
04	P3,P4	F5, F3

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 10 h
- udział w ćwiczeniach praktycznych..... 10 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do zaliczenia 4 h

RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Gry i zabawy w gimnastyce korekcyjnej		KOD ECTS: 161-26-30-B25
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 20/10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające:
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia Zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zdobycie wiedzy i umiejętności dotyczących różnych metod reedukacji posturalnej oraz różnych form terapii dzieci z wadami postawy ciała.

Celem ogólnym przedmiotu jest przygotowanie studentów do prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych w sposób najbardziej kompetentny i fachowy uwzględniając specyfikę potrzeb i możliwości fizycznych, psychicznych, zdrowotnych i intelektualnych dzieci z wadami postawy ciała.

Cele szczegółowe:

- Umiejętne rozpoznawanie wad postawy ciała u dzieci i młodzieży oraz dostosowanie ćwiczeń oraz stosowanie trafnych sposobów oceny stanu ich zdrowia i sprawności fizycznej, a w szczególności dysfunkcji narządów ruchu, rzutujących na postawę ciała.
- Ukierunkowane stosowanie ćwiczeń kompensacyjnych i korekcyjnych uwzględniających specyfikę potrzeb dziecka i możliwości psychofizyczne, zdrowotne oraz intelektualne.
- Samodzielne prowadzenie zajęć korekcyjnych i korekcyjno-kompensacyjnych zgodnie z podstawowymi zasadami metodycznego postępowania w różnych warunkach oraz efektywne i wzorowe programowanie, planowanie i dokumentowanie własnej pracy

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Studia stacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Ogólne wiadomości metodyczne: terminologia, systematyka, rodzaje ćwiczeń. Rola zabaw i gier ruchowych w gimnastyce korekcyjnej
P2	Organizacja i zasady przeprowadzenia zabawy lub gry ruchowej w zajęciach gimnastyki korekcyjnej
P3	Plecy okrągłe: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P4	Plecy wklęsłe: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P5	Płaskostopie: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P6	Hipermobilność stawowa: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci

P7	Hipermobilność stawowa: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci c.d.
P8	Koślawość stawów kolanowych: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P9	Szpotawość stawów kolanowych: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P10	Zaliczenie przedmiotu. Prezentacja i ocena zabaw i gier wykorzystywanych w poznanych wadach postawy ciała.

Studia niestacjonarne

Nr	Temat ćwiczenia
P1	Ogólne wiadomości metodyczne: terminologia, systematyka, rodzaje ćwiczeń. Rola zabaw i gier ruchowych w gimnastyce korekcyjnej. Organizacja i zasady przeprowadzenia zabawy lub gry ruchowej w zajęciach gimnastyki korekcyjnej
P2	Płecy okrągłe: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci Płecy wklęsłe: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P3	Hipermobilność stawowa: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci
P4	Koślawość stawów kolanowych: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci Szpotawość stawów kolanowych: Opis wady i schemat postępowania korekcyjnego. Zabawy i gry dla dzieci.
P5	Zaliczenie przedmiotu. Prezentacja i ocena zabaw i gier wykorzystywanych w poznanych wadach postawy ciała.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Bahrynowska-Fic J.: Właściwości i metodyka ćwiczeń fizycznych oraz sport inwalidzki. PZWL, Warszawa 1999.
2. Kasperczyk T.: Wady postawy ciała – diagnostyka i leczenie. Wydawnictwo Kasper s.c., Kraków 1994.
3. Kutzner-Kozińska M. (red.): Proces korygowania wad postawy. Wydawnictwo Dydaktyczne, Warszawa 2001.
4. Milanowska K.: Kinezyterapia. PZWL, Warszawa 1999.
5. Marciniak W i Szulc A. (red.) : Wiktora Degi ortopedia i rehabilitacja. T. I-II, PZWL, Warszawa 2003.
6. Prętkiewicz-Abacjew E.: Postępowanie korekcyjne w wadach postawy. AWFis, Gdańsk 2005.
7. Zeyland-Malawka E.: Ćwiczenia korekcyjne. AWF, Gdańsk 1999.

Literatura uzupełniająca:

1. Prętkiewicz-Abacjew E. (2002), Kinematyka chodu a postawa ciała dzieci sześciolletnich. AWFis, Gdańsk

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna metodykę związaną z terminologią i systematyką, ćwiczeń	K_W12 K_W16	P7SM_WG02 P7SM_WK04
	02	Umie właściwie dobrać i zastosować gry i zabawy w gimnastyce korekcyjnej, zna ich rolę, organizację oraz zasady	K_W11	P7SM_WG02
w zakresie umiejętności	03	Potrafi zastosować odpowiednie gry i zabawy ruchowe u dzieci z wadami: płecy okrągłe i wklęsłe, hipermobilność stawowa.	K_U01 K_U09	P7SM_UW07 P7SM_UW03 P7SM_UW05
	04	Potrafi zastosować odpowiednie gry i zabawy ruchowe u dzieci z wadami: koślawość kolan, szpotawość kolan	K_U01 K_U09	P7SM_UW07 P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	05	wykazuje się zrozumieniem problemu, tolerancją i zachowaniem właściwych relacji z dzieckiem i jego rodziną	K_K05 K_K01	P7SM_KK04 P7SM_KK01
	06	Rozumie potrzebę samokształcenia i ciągłego pogłębiania wiedzy w zakresie pediatrii.	K_K02	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F5 – dyskusja
F7 – konspekt zajęć

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1,P2	F5,F7
02	P2	F5,F7
03	P3,P4	F5,F7
04	P5,P6,P7	F5,F7
05	P10	F5
06	P10	F5

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS: studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych.....20 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do zaliczenia 4 h

RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych 10 h

studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych.....10 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 11 h

2. Samodzielna praca studenta:

- przygotowanie do zaliczenia 14 h

RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,4

- udział w ćwiczeniach praktycznych 10 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Psychologia rozwojowa		KOD ECTS: 144-26-30-B16
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ:-		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/7		PROFIL KSZTAŁCENIA: praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 15/15	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy psychologii
Język wykładowy polski	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu: zapoznanie studentów z zagadnieniami psychologii rozwoju człowieka kluczowymi w pracy fizjoterapeuty.

III. Forma zajęć: ćwiczenia audytorijne (A), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia (po 3 godziny)
A1	Podstawowe pojęcia psychologii człowieka: rozwój; etapy rozwojowe; obszary rozwoju; czynniki i procesy rozwoju; dynamika rozwoju; okres sensytywny i krytyczny zmiana rozwojowa, rozwój prawidłowy, rozwój nieharmonijny; rozwój zaburzony. Strefa najbliższego rozwoju L.Wygotskiego. Pojęcie diagnoza funkcjonalna.
A2	Stadium rozwoju prenatalnego; noworodek; wiek niemowlęcy, poniemowlęcy i przedszkolny - rozwój poznawczy, emocjonalny i społeczny; pojęcie rozwoju psychomotorycznego; symptomy prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju, określanie celów rozwojowych. Stadia rozwoju psychospołecznego wg E.Eriksona.
A3	Rozwój w wieku szkolnym i okresie adolescencji – symptomy prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju, określanie celów rozwojowych. Podstawy neuropsychologii wieku rozwojowego. Reakcje emocjonalne na chorobę w odniesieniu do etapu rozwoju.
W4	Rozwój poznawczy - teoria Piageta. Jak dziecko postrzega chorobę? Reakcja na chorobę w aspekcie procesów poznawczych. Specyfika rozwoju człowieka w okresie dorosłości w kontekście zdrowia i choroby – symptomy prawidłowego i nieprawidłowego rozwoju, określanie celów rozwojowych.
W5	Funkcjonowanie psychologiczne człowieka przewlekle chorego. Możliwości oddziaływań terapeutycznych personelu medycznego. Wsparcie chorego przez personel medyczny. Problemy rodzin osób przewlekle chorych. Komunikacja z pacjentem i jego rodziną.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- Borkowska A., Domańska Ł. (red.) Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2012
- Brzezińska A.I., Portrety psychologiczne człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. GWP, Gdańsk

2005.

3. Brzezińska A. Droga do samodzielności. Jak wspomagać rozwój dzieci i młodzieży z ograniczeniami sprawności. GWP, 2009

4. Minczakiewicz E. Psychoruchowy rozwój dziecka. Diagnoza. Propozycje wsparcia i pomocy rodzinie. Impuls, 2010

5. Ziółkowska B. Dziecko chore w domu, szkole i u lekarza. GWP, 2010

Literatura uzupełniająca:

1. Cytowska B., Winczury B. (red.), Dziecko chore. Zagadnienia biopsychiczne i pedagogiczne. Impuls, Kraków 2007.

2. Kowalik S., Psychologia rehabilitacji. Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa 2007.

3. Przetacznik-Gierowska M., Tyszkowa, M. Psychologia rozwoju człowieka. Wydawnictwo Naukowe PWN, 2000

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Charakteryzuje etapy rozwojowe w sferze motorycznej, poznawczej i emocjonalnej od fazy prenatalnej do adolescencji.	K_W01	P7SM_WG01 P7SM_WG02
	02	Wyjaśnia sposób reagowania dziecka na chorobę oraz wynikające z niego zaburzenia zachowania, sfery emocjonalnej i poznawczej. Wykazuje się wiedzą na temat przyczyn nieporozumień i sytuacji problemowych w opiece nad pacjentem.	K_W07	P7SM_WK01 P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu psychologii rozwojowej do określenia prawidłowości rozwoju dziecka oraz umie rozpoznać deficyty w odniesieniu do jego osiągnięć rozwojowych.	K_U07	P7SM_WK01 P7SM_WK03
w zakresie kompetencji społecznych	04	Jest świadomy znaczenia wiedzy z zakresu psychologii w pracy fizjoterapeuty.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F1- odpowiedź ustna (przygotowanie do zajęć)

F3 - wykonanie ćwiczeń praktycznych sprawdzających umiejętność praktycznego zastosowania wiedzy

P2 – zaliczenie pisemne

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	A1, A2, A3	F1, P2
02	A3, W4, W5	F1, P2
03	A3, W4, W5	F1, F3, P2
04	A1, A2, A3, W4, W5	F1, F3, P2

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

– udział w ćwiczeniach audytoryjnych i warsztatach15 h

– konsultacje1 h

RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- opracowanie pisemne zadania4 h
- przygotowanie do zaliczenia pisemnego10 h

RAZEM: 14 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 30 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS = **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,4

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,6

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,3

- udział w warsztatach4 h
- opracowanie pisemne zadania4 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu):

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Trening motoryczny z elementami gimnastyki korekcyjnej		KOD ECTS: 161-26-30-B24
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: B
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/ 7		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin -	Ćwiczenia – liczba godzin 20/15	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Podstawy kinezylogii, Kinezyterapia, Kształcenie ruchowe i metodyka nauczania ruchu,
Język wykładowy	Forma zaliczenia zaliczenie z oceną	
polski		

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie ze strukturą, planowaniem i kontrolą treningu motorycznego.

Przypomnienie najczęstszych zaburzeń postawy ciała oraz zapoznanie z ćwiczeniami stosowanymi w zakresie ich korekcji.

III. Forma zajęć: ćwiczenia praktyczne (P)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat ćwiczenia (studia stacjonarne - 4 godz., niestacjonarne - 3 godz.)
P1	Zapoznanie z celami i programem przedmiotu, warunkami zaliczenia. Trening motoryczny – struktura rzeczowa i czasowa treningu.
P2	Kontrola treningu – sposoby prowadzenia kontroli, testy sprawnościowe, diagnostyka w sporcie i rehabilitacji.
P3	Rozgrzewka jako przygotowanie do treningu oraz postępowanie prewencyjne.
P4	Podstawowe pojęcia w zakresie zaburzeń postawy ciała, przykłady ćwiczeń korekcyjnych. Trening funkcjonalny.
P5	Podsumowanie treści przedmiotu. Kolokwium. Sprawdzian praktyczny.

V. Literatura

Literatura podstawowa:

1. Wilk A. Współczesny trening siły mięśniowej. AWF Katowice, 2009
2. Wilczyński J. Korekcja wad postawy ciała człowieka. ANTHROPOS, 2005
3. Kendall F., McCreary E. Muscle testing and function with posture and pain. Lippincott Williams & Wilkins, 2005
4. Biernat R. Strategia zapobiegania urazom w siatkówce. OSW, Olsztyn, 2010

Literatura uzupełniająca:

1. Nowotny J. Podstawy Fizjoterapii AWF Katowice, 2000
2. Nowotny J. Podstawy kliniczne fizjoterapii w dysfunkcjach narządu ruchu. PZWL, Warszawa,

2006

3. Trzaskoma Z., Trzaskoma Ł. Kompleksowe zwiększanie siły mięśniowej sportowców. AWF Warszawa, 2003
4. Kwolek A. Rehabilitacja Medyczna. t. I i II, Urban & Partner, 2003

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się	Nr efektu	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Rozróżnia metody oceny i potrafi wyjaśnić kształtowanie się kontroli postawy ciała, wzorców oraz nawyków ruchowych.	K_W11	P7SM_WG02
	02	Wyjaśnia metodykę nauczania i doskonalenia umiejętności ruchowych.	K_W12	P7SM_WG02 P7SM_WK04
w zakresie umiejętności	03	Wykorzystuje różne formy aktywności fizycznej w procesie nauczania ruchu oraz planowania i kontroli uczenia i doskonalenia umiejętności ruchowych.	K_U01	P7SM_UW07
	04	Przeprowadza badania i testy funkcjonalne oraz interpretuje ich wyniki.	K_U07	P7SM_UW03 P7SM_UW05
w zakresie kompetencji społecznych	05	Rozumie potrzebę uaktualniania swojej wiedzy oraz samodzielnie podejmuje działania związane z doskonaleniem się.	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

F4 – kolokwium

F5 – udział w dyskusji

P7- zaliczenie praktyczne (dobranie i wykonanie ćwiczenia usprawniającego do danego przypadku)

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	P1, P2, P3	F4
02	P2, P3, P4	F4
03	P2, P3, P4	F4, P7
04	P2	F4, P7
05	P5	F5

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

Studia stacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych 20 h
- konsultacje.....1h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego4 h
RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1

- udział w ćwiczeniach praktycznych.....20 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego4 h

Studia niestacjonarne

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w ćwiczeniach praktycznych 15 h
- konsultacje.....1 h

RAZEM: 16 h

2. Samodzielna praca studenta

- przygotowanie do zaliczenia praktycznego9 h

RAZEM: 9 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,

liczba punktów ECTS: **1**

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,6

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,4

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne - 1

- udział w ćwiczeniach praktycznych.....15 h
- przygotowanie do zaliczenia praktycznego 9 h

X. Autor programu (dane kontaktowe):

XI. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)

OLSZTYŃSKA SZKOŁA WYŻSZA
Wydział Nauk o Zdrowiu

PRZEDMIOT: Żywienie dzieci i młodzieży		KOD ECTS: 120-26-30-A22
KIERUNEK: Fizjoterapia		PUNKTY ECTS: 1
SPECJALNOŚĆ: -		STATUS PRZEDMIOTU: do wyboru
RODZAJ STUDIÓW: studia stacjonarne/niestacjonarne		GRUPA PRZEDMIOTÓW: A
POZIOM KSZTAŁCENIA: jednolite studia magisterskie		OBSZAR KSZTAŁCENIA: M
ROK/ SEMESTR: IV/8		PROFIL KSZTAŁCENIA praktyczny
Wykłady – liczba godzin 10/10	Ćwiczenia – liczba godzin 10/10	Wymagania wstępne/ Zaliczone przedmioty poprzedzające: Brak
Język wykładowy	Forma zaliczenia	
polski	Zaliczenie na ocenę	

I. Jednostka organizacyjna: Wydział Nauk o Zdrowiu

II. Cele i zadania przedmiotu:

Zapoznanie się z tematyką żywienia racjonalnego i dietetycznego dzieci i młodzieży. Uświadomienie stosowania diet eliminacyjnych w różnych jednostkach chorobowych. Zapoznanie się z charakterystyką diet najczęściej stosowanych w pediatrii. Przedstawienie produktów zalecanych i przeciwwskazanych w poszczególnych dietach.

III. Forma zajęć: wykład konwersatoryjny (Wk), warsztaty (W)

IV. Treści programowe:

Nr	Temat wykładu
Wk1	Zasady racjonalnego żywienia dzieci i młodzieży
Wk2	Żywienie dzieci w otyłości prostej
Wk3	Żywienie dzieci i młodzieży w cukrzycy typu I
Wk4	Zastosowanie diety bezglutenowej
Wk5	Dieta dziecka z zaparciami
Nr	Temat ćwiczenia
W1	Ułożenie jadłospisu dla dziecka zdrowego w różnych okresach wiekowych
W2	Poznanie istoty WW i WBT w diecie małego diabetyka oraz planowanie jadłospisu z ich wykorzystaniem. Obliczanie WW i WBT z opakowań produktów spożywczych.
W3	Opracowanie zaleceń dietetycznych dla dziecka otyłego
W4	Ułożenie jadłospisu dla dziecka z celiakią
W5	Opracowanie zaleceń żywieniowych przy zaparciach

V. Literatura

Literatura podstawowa:

- Praca zbiorowa pod redakcją Jarosz M., 2010, *Praktyczny podręcznik dietetyki*. Wyd. IŻŻ, Warszawa
- Praca zbiorowa pod redakcją Bujko J., 2006, *Podstawy dietetyki*. Wyd. SGGW, Warszawa
- Ciborowska H., Rudnicka A., 2007, *Dietetyka. Żywienie zdrowego i chorego człowieka*, PZWL, Warszawa
- Praca zbiorowa pod redakcją Kaczmarski M, Piskorz-Ogórek K., 2014, *Pediatrics i pielęgniarstwo pediatryczne. Wybrane zagadnienia*. Wyd. HELP MED, Kraków
- Praca zbiorowa pod redakcją Gawęckiego J., 2004, *Żywienie człowieka zdrowego i chorego*. PWN, Warszawa

Literatura uzupełniająca:

- Jarosz M., Bułhak-Jachymczyk B., 2008, *Normy żywienia człowieka. Podstawy prewencji otyłości i chorób zakaźnych*. PZWL, Warszawa
- 2. Kunachowicz H., Nadolna I., Przygoda B., Iwanow K., 2005, *Tabele składu i wartości odżywczej produktów spożywczych*. Wyd. IŻŻ, Warszawa

VI. Efekty uczenia się:

Efekt uczenia się:	Nr efektu:	Student, który zaliczył przedmiot:	Odniesienie do efektów kierunkowych	Odniesienie do efektów obszarowych
w zakresie wiedzy	01	Zna podstawowe objawy chorób dzieci i młodzieży wymagające racjonalnego i dietetycznego żywienia dzieci i młodzieży	K_W18	P7SM_WG02
	02	Posiada wiedzę na temat żywienia jako kluczowego elementu promocji zdrowia dzieci i młodzieży	K_W14	P7SM_WK03
w zakresie umiejętności	03	Potrafi sporządzić: zalecenia żywieniowe w różnych jednostkach chorobowych, jadłospis z eliminacją pokarmów przeciwwskazanych.	K_U02	P7SM_UK02 P7SM_UO06
w zakresie kompetencji społecznych	04	Ma świadomość potrzeby uaktualniania swojej wiedzy z zakresu dietetyki pediatrycznej, aby profesjonalnie prowadzić poradnictwo w zakresie żywienia dzieci	K_K01	P7SM_KK01

VII. Sposoby oceny: (F - formująca; P - podsumowująca)

- F5 – udział w dyskusji,
- F7 – sprawozdanie z ćwiczeń,
- P1 – test pisemny

VIII. Sposób weryfikacji efektów uczenia się:

Nr efektu	Forma zajęć	Sposób oceny
01	Wk1, Wk2, Wk3, Wk4, Wk5	F5, P1
02	Wk1, Wk2, Wk3, Wk4, Wk5, W1, W2, W3, W4, W5	F5, P1
03	W1, W2, W3, W4, W5	F7
04	Wk1-Wk5, W1-W5	F5, P1, F7

IX. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów w punktach ECTS:

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w wykładach 10 h
- udział w warsztatach..... 10 h
- konsultacje 1 h

RAZEM: 21 h

2. Samodzielna praca studenta:

- opracowanie sprawozdań z ćwiczeń 4 h

RAZEM: 4 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta OGÓŁEM: 25 h

1 punkt ECTS = 25 h pracy przeciętnego studenta,
liczba punktów ECTS: 1

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego – 0,8
- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta – 0,2

3. Liczba punktów ECTS za zajęcia praktyczne – 0,4

- udział w warsztatach..... 10 h

XI. Autor programu (dane kontaktowe):**XII. Pieczęć i podpis Dziekana (akceptacja sylabusu)**